

החקלאות בראי החברה הישראלית

עופר קרוז

ת
י
ו
ת
א
י
ת

הייצור של חלב ומוצריו באירופה ושלא לדבר על אוקיאניה, יהיה זול יותר. אבל הכלכלה גלובלית ומה אני מבלבל לכם את המוח.

אז איפה תצמח החקלאות הישראלית? אין בעיה אנחנו קונים קרקעות באתיופיה, כי הקרקע וגם העובד זולים. אנחנו נייצר חלב במזרח אירופה ובסין ואם אני לא טועה, בעתיד, נביא אולי משם מהרפתות "שלנו" את המולר, דנונה ויופלה.

את התחתונים "שלנו" תופרים במצרים, את הנעלים בדרום מזרח אסיה וכל היתר במימון של ידידתנו הגדולה (עדיין), נביא מסין. אין מה לעשות ככה זה בכלכלה גלובלית.

בעיתון קראנו כי אין כסף לעזור לתלמידים עולים, ואת זה אומרים בעלי הממון וקובעי המדיניות, שיושבים בנחת על מושבם במאיון העליון.

שמעתי רק לאחרונה את סיפור יצוא הביצים לטורקיה בשנות ה-50. התמורה לביצה הייתה 4 אגורות בעוד שהמזון (המיובא) עלה 5 אגורות. שאל הפרופסור לכלכלה את התלמידים הכיצד? אמר אחד התלמידים: זה עובד מצוין כי אצלנו נשאר הזבל.

מדע הכלכלה, למיטב הבנתי, זהו כלי עזר לשרת את המטרה החברתית. אצלנו כנראה התהפכו היוצרות ושכל אחד יבין את זה כדרכו. ■

בסוף ינואר ירד קצת גשם, כולם מנתחים, מראים מפות וצילומים מהחלל אבל כמעט ואף אחד לא מסתכל למטה.

למטה, צומחים מגדלים במקום, שפעם היו בו פרדסים, במקום שיצמחו במדבר, שנשאר מדבר. למטה, נוטעים מטעים, שייצאו את

מעט המים שיש לארצות הים. למטה, ובמעט שיש, עובדים בשדות - עברית אינה שפת האם שלהם.

על המדף במרכול, נמצא את "מולר" שזו המסכה של טרה, נמצא את "דנונה" שזו מכרתנו שטראוס ונמצא את "יופלה" שזה הלוגו של הגברת הזקנה תנובה.

כלכלה גלובלית, איזה יופי, אבל שלא נטעה, ביום שמולר, דנונה ויופלה יהיו זולים יותר באירופה, הם ולא אחרים, יהיו על מדפי המרכול השכונתי שלנו, כי אנחנו כבר מכירים ורגילים למותג הזוהר, כי הכלכלה היא גלובלית.

בבית פנימה, יש מחיר גבוה לגרעיני החיטה וחברינו מהגד"ש ימכרו גרעינים, ירוויחו מעט (אולי) בשנה הזו והרפת תקנה ממרחק רב יותר ובדרך כלל, באיכות נמוכה יותר, ממה שניתן היה לקבל בבית וכמובן שגם במחיר "שוק" גבוה יותר.

תחרות מול מולר, דנונה ויופלה, הצחקתם אותי. תמיד